

[Taanquist]

nes forhold med administrationen af vandløbenes vandkvalitet.

Vi kan anbefale begge lovforslagene.

Finn Jørgensen (KF):

Fra konservativ side finder vi det rimeligt, at man benytter lejligheden nu til at omskrive vandløbsloven i forbindelse med de ændringer og de tilpasninger, der skal finde sted, bl. a. til miljøbeskyttelsesloven.

Der er tre ting, jeg gerne vil beskæftige mig med direkte fra lovforslaget, og en enkelt ting fra bemærkningerne. Den sidste er det økonomiske.

Først et par bemærkninger om formålsparagraffen, der for så vidt er noget nyt i vandløbsloven. Vi synes, det er rigtigt, at det fastslås, at hovedopgaven for vandløbene er at sikre vandafledningen, men vi synes, det er lige så rigtigt, at det fastslås, at der i forbindelse med foranstaltninger til at sikre dette også tages nødvendige hensyn til miljøkravene og til vandkvaliteten.

Det betyder, som der allerede er peget på, at der kan blive behov for at afveje forskellige hensyn. Der kan blive behov for at afveje det offentlige interesser over for erhvervsinteresser, men der kan også blive et betydeligt behov for at afveje de hensyn, som vandløbsloven peger på, specielt med andre lovområder. Jeg tænker på fredningsområder, rekreative interesser, vandindvindingsinteresser, fiskeri- og landbrugsinteresser og spildevandsinteresser. Det kan give konflikter, men de skal afvejes, og jeg synes, det er rigtigt, at man lægger denne afvejning over til politiske organer. Derfor kan vi ud over at tiltræde hovedsigtet med forslaget også tiltræde den ændring i det administrative system, der lægges op til i vandløbsloven.

I dag er det således, at den vandkvalitet, der skal sikres i vandløbene, og vandløbenes anvendelse er noget, kommuner og amtskommuner planlægger, og derfor er det naturligt, at de i henhold til den nye lov også bliver ansvarlige for vedligeholdelse, regulering og anden fysisk indsats. F.eks. – og det er ligesom for at sætte det på plads – synes jeg, at da restaureringsbegrebet jo blot er en fysisk regulering af vandløbet, bør beslutninger om det, der skal ske dér, føres over til dem, der har planlægningsbeføjelserne. Dermed være også sagt, at det forekommer os naturligt, at

landvæsensretterne går ud af billedet, når beslutninger skal træffes om, hvorledes vandløbene skal reguleres og indrettes, og fremover alene kommer til at beskæftige sig med spørgsmålet om fordeling af de økonomiske mellemværender, der kan være, eller tilsvarende.

Vi har også bemærket, at klageinstansen bliver miljøstyrelsen for de beslutninger, amtsråd og kommunalbestyrelser træffer, og i den forbindelse vil jeg godt sige til ministeren, at jeg håber, miljøstyrelsen ikke kun bliver klageinstans, men også vil tage alvorligt på opgaven at give gode råd og vejledninger til dem, der skal træffe beslutningerne længe ude i systemet.

Så et par ord om den tredje ting, der forekommer os at være noget helt nyt, nemlig vandløbsrestaureringen.

I § 37 er den omtalt, og det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at der i § 37 skulle være redegjort udtømmende for de fysiske muligheder for vandløbsrestaurering. Det er muligt, at det er rigtigt, men det kan da også godt være, at fantasien andre steder kan spille, således at der kan blive tale om at lave vandløbsrestaurering på andre måder end dem, der er angivet i § 37. Hermed vil jeg ikke sætte spørgsmålstegn ved, om det er spændende tanker, der er indeholdt deri, for det synes jeg det er, men jeg synes nok, man kan sætte et spørgsmålstegn ved, om en så teknisk vejledning, som § 37 egentlig er, hører hjemme i en lov. Når man går ned i detaljerne, såsom at man kan sætte planker ud, man kan lægge sten ud osv., er det et spørgsmål, om det er et lovgivningsanliggende. Man har ikke nær så omhyggeligt beskrevet stemmeværker, sluseværker og andre ting, og det synes jeg er rigtigt, for det hører nok ikke hjemme teknisk beskrevet i en lov.

Det er ikke en kritik af ideen, for den synes jeg er rigtig, men spørgsmålet er, om man skal nedfælde det lovmæssigt.

Om vandløbsrestaurering vil jeg også godt sige, at den naturligvis kan få væsentlig indflydelse på den samlede afstrømningsevne for et vandløb, men det må den ikke få, og det understreges også. Jeg synes også, det er væsentligt, at det understreges, at de anlægs- og driftsudgifter, der kan komme i forbindelse med dette, ikke må væltes over på dem, der har erhvervmæssige interesser, f. eks. landbruget, i forbindelse med vandløbene.